

دانشن له گهل دانشتووه کان

له سهرسور هینه ره کانی قه دهری الله تعالی و دانایه دیار و بیسنوره کدی، توندی دژایه تی و زوری لیکدووریه له تیوان ړنگای تیکوشه ران (مواجهیده کان) و ړنگای دووړووه کان (مونا فیکه کان). چونکه دووړوویی (نیفاق) هه میسه دوژمنی جهاده، و نه وان دوو نه یارن که هه رگیز کونابه وه، و دوو ړیچکه ن که به هیچ شیوه یه ک یه کتر نابرن.

نهم راستیه له گوره پانه کانی جهاددا شتی که نیه که چاوی لی هله بکات، جا دووړووه و نه و بیزاریی دووړووه کان له ړنگای جهاده، تنها بیزاریی تیکوشه رانه له دووړوویی که له بردا هاوتایه تی و له ناراسته دا پیچه وانه یه تی، چونکه هه ر کرداریک کاردانه وه یه کی هیه؛ که له بردا یه کسانه پی و له ناراسته دا پیچه وانه یه تی، هه روه ک شاره زایانی لیکدانه وه فیزیکیه کان ده یلین.

نه و کهسه ی له جهاده داده نیشیت و به بی عوزریکی قبولکراو له دواوه ده مینتیه وه، بیگومان به شیک له دووړوویی (نیفاق) ده رگیزه وه! به به لگه ی فهرموده کدی پیغه مبر ﷺ که موسلیم گپراو یه تیه وه: (هه رکه سیک بمریت و جهاده ی نه کردیت، و له دلی خوشیدا باسی نه وه ی نه کردیت [واته نه تی نه هینایت] نه و له سهر لقیک له دووړوویی مردووه)، نیامی نه وه ی له شیکردنه وه که یدا ده لیت: 'مه به ست نه وه یه که هه رکه سیک نه مه بکات، نه و له م سیفه ته دا له و مونا فیکانه چوه که له جهاده دواکه ووتوون، چونکه وازه تیان له جهاده یه کیکه له لقه کانی نیفاق'. کوتای قسه کدی.

و له بهر زور ووتی و ناشکرای

و مردنی کهسه کانی کوتای هاتوه، له کاتیکدا نه و یان له بیر کردوه که نه مه چیر و کیکه هه موو ږوژیک له واقعی نیمه دا دووباره ده بیتیه وه، به لکو به لای سهرده می نیمه و موسیبه تی ږوژگارمانه، که زور ته شه نه ی کردوه تا گشتگیر بووه و هه موو شوینیکي گرتوه وه، بویه سوپا کانی مونا فیکه کان زور بوون و ده سته ی مواجهیده کان که م بوونه ته وه.

نایه ته کدی پیشو و له لمدانه وه یه کی تیدایه بۆ نه و که سانه ی که به زمانیان شتی که ده لین که له دلپاندا نیه؛ وه ک وستی درچوون بۆ جهاده به بی نه وه ی خویانی بۆ ناماده بکن، چونکه نه گه ر له بانگه شه و وستی خویاندا راستگو بوونایه؛ نه و خویان بۆ ناماده ده کرد و هه موو هه ول و توانایه کی خویان بۆ ناماده کاری و کورنده وه پنداویستیه کانی به کارده تینا، به لام نه وان هچیان له مانه نه کرد! که واته چون که سیک داوی جهاده دکات که خوی بۆ ناماده ناکات؟! نایا بینوته نه گه ر یه کیکیان بیه ویت گشت بکات بۆ ولایتی تر، نایا به بی سوازی (هوکاری گواستنه وه) و تویشو بوی درده چیت؟ هه ر به و شیوه یه جهاده، که س مه به سستی نیه و نالاکه ی هه لنگریت، مه گه ر نه و کهسه ی که خوی بۆ ناماده کردیت و ړنگای بۆ خوش کردیت، نه مه ش له ووی شهرع و عقه وه شتیکی زانراوه، بویه الله تعالی ده فهرمویت: {وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً} واته: [و نه گه ر بیانویستیه درچن، بیگومان ناماده کاریان بۆ ده کرد].

پاشان الله سبحانه له ته وای نایه ته که دا هه والی راستیه ترسانه که مان پیده دات له فهرموده که یدا: {وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاتَهُمْ فَطَبَّهْمُ وَقِيلَ اقْعُدُوا

مَعَ الْقَاعِدِينَ} واته: [به لام الله درچوونیا نی نه ویت، بویه سستی کردن (ړیگری لیکردن) و بیان و ترا: دانشن له گهل دانشتووه کان]، واته الله تعالی درچوونیا نی نه ویت بۆ جهاده، به هوی نه وه ی که ناگاداری خراپی بارودخیان بوو، نیامی ته بهری ده لیت: که واته درچوونی له سهر قورس کردن تاوه کو دانشتیان له ماله کانیاندا به سووک و ناسان زانی، و گشت و درچوونیا به قورس دانا! کوتای قسه کدی.

نه ی نه و کهسه ی له جهاده دانشتویت و له گوره پانه کانی ناماده کاری دواکه ووتویت، نایا نارسیت له وه ی له و که سانه بیت که الله تعالی پی ناخوش بوو درچوون و به ړیکه و تینا؛ بویه سستی کردن و قورسی کردن؟! وشه ی {فَتَبَطَّهْمُ} [واته: سستی کردن] به سه وه ک ړیگری که گوی باوه ردار ده کوتیت وه ک کوتانی ناسن، به لکو هه موو نایه ته که به سه بۆ نه وه ی دلی له جی خوی در به نیت کاتیک ده بینیت که درباری مونا فیکه کان دابه زیوه، له کاتیکدا نه ویش له شوینی نه وان دابه زیوه و له جیگه ی نه وان دانشتووه؛ به هوی دواکه ووتی له ناماده کاری و سستوونی له خواماده کردن بۆ جهاده.

به لام نه و کهسه ی له دواکردنی جهاده دا راستگو یه، ده بینیت خوی تاوانبار دکات و عوزری بۆ ناهینتیه وه، و هه موو هوکاریک ده رگیزه بهر که ده یگه یه نیتیه گوره پانه کانی جهاده، هیچ درگاهیه کی بوی ناهینتیه وه نیلا لای نه دات، و هیچ ړنگایه کی بوی جهینا هینیت نیلا پییدا نه چیته ژووره وه، و عوزری دانشتووه کان ناهینتیه وه، پاساوی به ژن و مندا ل نه هینایه وه، و حه سرت و تاسه به دیلی

نه‌گرت، به‌لکو له‌سەر خۆی ترس‌ا له
 ڕێگای مونا‌فقه‌کان، بۆیه به‌ڕێکه‌وت و
 ڕێگای خۆی کردوه به‌ره‌و خۆبه‌ری
 کردن له ڕێچه‌کانیان و ڕزگاربه‌ون له
 چوارچۆنه‌کیان، به‌سه‌رکه‌وتووبی به‌سه‌ر
 نه‌فسی فه‌رمانکار به‌خراپه‌یدا، رابه‌ری
 ده‌کات نه‌ک رابه‌رایه‌تی بکڕیت، گوێی
 به‌شه‌یتان و وه‌سه‌سه‌کانی نه‌داوه،
 و هه‌موو به‌ریه‌سته‌کانی تێبه‌ران‌دووه،
 هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والی داوه:
 (شه‌یتان له‌سه‌ر ڕێگاکانی ئاده‌میزاد
 دانیشتوه، له‌سه‌ر ڕێگای ئیسلام
 بۆی دانیشت... پاشان له‌سه‌ر ڕێگای
 کوچکردن (هیجهرت) بۆی دانیشت و
 وتی: کۆچ ده‌که‌یت و زه‌وی و ئاسانی
 خۆت به‌جێده‌هێڵیت.. پاشان له‌سه‌ر
 ڕێگای جه‌هاد بۆی دانیشت و وتی:
 جه‌هاد ده‌که‌یت که‌ ماندوو‌بوونی نه‌فس
 و ما‌له، ده‌جه‌نگیت و ده‌کوژریت، ئینجا
 ژنه‌که‌ت شوو ده‌کاته‌وه و ما‌له‌که‌شت
 دابه‌ش ده‌کڕیت.. پیغه‌مبه‌ری الله ﷺ
 فه‌رمووی: هه‌رکه‌سه‌ی‌ک ئه‌وه‌ بکات،
 ئه‌وا مافه‌ له‌سه‌ر الله عز‌وجل که‌
 بپاخاته‌ به‌هه‌شته‌وه) [ئه‌حمه‌د]

ئەو كەسەى سەرنج بەداتە خالى
دانىشتووه كان و دواكهوتووآن له
ناماده كارى و جهاد، ده بىنيت كه
پاساو و كۆت و بەنده كانيان كه به
زوييه ده يانه سىتته وه و پىگريان
لنده كات له ده رچوون بۆ جهاد،
هه مووى له وه ده رناچيت كه له
فهرمووده بىغه مبه ريه كهى پىششودا
باس كراوه، وهك مانه وه له زىد و
نىشتياندا كه زۆر كهس به هۆيه وه
تېداچوون، و خۆشه ويستهى دونيا و

و ځليوونډه له مردن و دلېهستن به زن
و منداله وه، كهواته بزانه كه لږده دايه
نه فسه كان ليك جيا ده كړنه وه و
كه سايه تيه كان پلحيان ده گوړيت، و
كانزاي پياوان د درده كه وښت و پاله و اوان
داده بيژرښه وه (ليك جيا ده كړنه وه)،
جا نه ميان پرگار بوو و درچووه به
فغزلي په روه ردگاري، و شوي ترين
دانيشتو ويه كي پگيراه كه نه نښه كي
(ناخه خراپه كي) كوتي كړدوه و
هله له كانښي دانيشان دوه.

و له و باره يه وه موجاهیدی به ئه زمون،
ئین نه حاس له کتییی 'المشارع' دا
ده لیت: 'ایا هۆکاری خوځرتنه وه له
جهنگ، و خوځنه کردن به ناو جهنگه کانی
پاله وانا نندا، و ږډدیت له به خشین گیان
و مال له پیناوی الله تعالی؛ هیچ
شتیک تره جگه له ناوانی درێژ (بو
ژبانی دنیا)، یان ترسان له هاتنی
له ناکاو مه رگ، یان جیاپوونه وه
له خوځه وستان وه ک خیزان و مال،
یان براهه کی خالت (براله دایک
و باوک)، یان خزمیکی دلسوز، یان
سه ره رشتیکی به ږیز، یان هاوړیه کی
نزیک، یان خوځه ویستی ژنیک
خواهن جوانی و پوالت، یان پله و
پا به کی پارێزراو، یان پوستیکی به رز،
یان کوشکیکی قایم، یان سییه ریکی
درێژ (واته خوځی و ناسووده یی)،
یان پوشاکیکی جوان، یان خواردنکی
به تاق؟! هیچ شتیکی تر جگه له مانه
توی له جهاد دانانیشیت. 'کوتایی
تسه که ی.

ئەي ئەو كەسەي دانىشتوويت و لە

جيهاد دواكهوتويت، لهسەر خۆت
بترسه لهوێ كه الله تعالى دهرجووتی
نهو یستیت؛ بۆیه بیهشی کردیت له
گهشتن به گۆرهپانه کانی جیهاد، بههوی
لهوێ كه دهسته کانت کردوویه له
خرایی نیهت یان گندهیی ناخ یان
پیشخستی شتی لهناوچوو (دونیا)
بهسەر شتی ههمیشهیدا (ئاخیرهت)؛
پاشان وهک سه‌ره‌نشت و لۆمه‌یه‌ک پیت
بو‌تریت هه‌روه‌ک چۆن به دواکهوتووانی
پیش تۆ و‌ترا: [وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ
الْفَاعِدِينَ] واته: [و‌ترا دانیشن له‌گه‌ل
دانیشه‌توه‌کان]، واته دانیشن له‌گه‌ل
نه‌خۆشه‌کان و په‌که‌وته‌کان، و ژنان
و مندالان! جا کام سه‌ره‌نشت له‌مه
گه‌وره‌تره؟! و کام نه‌فسی سه‌ره‌رز به‌م
جۆره دانیشه‌ته‌ رازی ده‌ییت؟! ئه‌و
دانیشه‌ته‌ی که -والله- هه‌ندیک له
ژنه‌ ئازاده‌کانی ئه‌م‌ڕۆ په‌تی ده‌که‌نه‌وه،
ئه‌وانه‌ی که تابه‌ره‌ژۆی هه‌ل‌گرته‌ی چه‌ک
و به‌شداریکردن له‌ جیهادا، له‌کاتی‌که‌دا
پیاونماکان پیشبرکی ده‌که‌ن بۆ دانیشن
و خۆداپۆشین له‌ ژووری ژاندا! له
سه‌رده‌می هه‌ل‌گه‌پانه‌وه‌ی پێوه‌ره‌کان و
سه‌ره‌وژوورپوه‌نه‌وه‌ی فیته‌تدا.

به‌راستی تيمه ده‌بينين ئه‌و كه‌سه‌ی كه
به‌راستی به‌دواى جيهاددا ده‌گه‌ریت،
ناماده و به‌په‌ليه و وه‌ك با پيش‌بركی
ده‌كات به‌ره‌و گوهره‌پان و مه‌يدانه‌كانی،
جا ئه‌گه‌ر گه‌يشته خاكی جيهاد و
دهره‌فه‌تى راسته‌وه‌خوی جه‌نگی بو
نه‌ره‌خسا، ده‌بينيت كه‌ پزى باوه‌رداران
زى‌زى ده‌كات، و له‌سه‌نگه‌ردا پاسه‌وانی
سنوره‌كانی موسلمانان ده‌كات، به‌و كاره
دخوش و شادمانه، جه‌سته‌ی له‌سه‌ر

جیگاڳه‌ی هینده ئارام ناگریت کە
لە سەنگەر و شوونی پاسەوانییە کەیدا
ئارامی دەگریت، تا کاتیک بانگەر
بانگی کرد 'وەرن بۆ جیهاد'، دلی پیش
جەستە‌ی دەفریت و بە‌ڕێدە‌کە‌ویت و
ئاور لە هیچ ناداتە‌وه، بە مە‌هەستی
بە‌ده‌سته‌نانی پە‌زامە‌ندی پەرە‌دە‌داری،
و گیان و پۆ‌حی خو‌ی لە پێ‌ناوی‌دا
دە‌به‌خشی‌ت، جا ئایا حا‌لی ئە‌م کە‌سه
و ئە‌وانە‌ی پێ‌یان و‌ترا {اَفْعَدُوا مَعَ
الْقَاعِدِین} یە‌کسانە؟! چە‌ند جیا‌وازن!
(هەر‌گیز وە‌ک یە‌ک نین).

ئەى ئەو كەسەى بەراستى داواكارى
جىهادىت، و بە دلسۆزىيەو بەدواى
پەزنامەندىى پەرورەدگاردا دەگەرئىت،
ئىشانەى راستگوىى تۆلە داواكارى
وامانجەكتەدا ئەوەى؛ كە خۆتى بۆ
ئامادەبەىت و پىداوىستىيەكانى بۆ
داپىن بەىت، جائەگەر دەرچوونت
دواكەوت، ناىت ئامادەكارىت
بەوسىت، چونكە ئەوە خۆى لە خۆىدا
عبادەتتەىكە، كەواتە خۆت لە پرووى
ئىمانى، شەرى، جەستەىى و ئەمنىيەو
ئامادەبەى، چونكە تۆلە جىهادداىت
تاوەكو لە قۇناغى ئامادەكارىداىت،
پاشان بزائە كە پاكەردنەوہى نىەت
و چاكەردنى ناخ و دل، و راستگوىى
لەگەل اللە تعالى، كىلىى گەىشتنە بە
خاكى جىهاد، و ئەوە يەكم و ناوہراست
و كوتايى ئامادەكارىيە، و ەموو كرۆكى
بابەتەكەى، و ەەر ئەوەشە كە بنەماى
سەرەكىيە.

لہٰ تہ نہ سی کوری مالیکہ وہ رضی اللہ عنہ لہ پیغہ مہر ﷺ فہر موویہ تی:

(ئیمانی هیچ یهکیکتان ته‌واو نییه تاوه‌کو من لای
خۆشه‌ویستر نه‌بم له باوکی و منداڵه‌که‌ی و هه‌موو خه‌لکی)

[متفق عليه]